

תקציר הרצאה מספר 50: "המעגל הזדוני"

המעגל הזדוני המתואר בהרצאה זו פועל באופן תת-מודע על פי היגיון פרימיטיבי מוגבל. יש להעלות את זה לתודעה באופן מלא כדי שנוכל למוסס את המעגל.

מכיוון שכל ילד תלוי באחרים, הוא אינו מסוגל לחוות אהבה בוגרת. אלה מהתגובות הלא בוגרים שנותרו בתת מודע מתמידים ונוכחים גם בבגרות.

בגלל חוסר הזמינות של האהבה האלוהית, הילד משתוקק לתחליף של אהבה בלעדית. הוא מקנא בקשר בין ההורים שלו. זה, יחד עם העובדה שהוא לא מקבל את מה שהוא רוצה כל הזמן, מובילים לרגשות של עוינות, תרעומת וטינה. עוינות כלפי ההורים האהובים מביאה לבושה ולאשמה, ולתפיסה שהוא ראוי להיענש. וכתוצאה מכך, הילד נמנע מהנאה ללא כיפר על מעשיו הרעים (=שנאה ואשמה, לדוגמה), וגם כדי להגן על ההלם של היטלטלות פתאומית בין הנאה לבין עונש שנכפה מבחוץ.

ואז נוצר קונפליקט בין הרצון לאושר והפחד מאושר. כמו כן, הילד מסיק שהענשה עצמית נסבלת יותר מאשר השפלה וחוסר אונים בגלל עונש על ידי אחרים.

כאשר יש דימויים שליליים על תחומי חיים מסוימים, הרצון לעונש עצמי מחזק אותם ומסייע להם ליצור היבטים שליליים. דפוס עקבי של תסכול בתחום מסוים מצביע על יחסי הגומלין בין דימויים והשתוקקות שליליות.

קובעים סטנדרט כתחבולת מיקוח: "אם אני באמת מושלם, אז לא איענש". אבל כמובן שעונש הוא לא מה שמישהו צריך או שמגיע לו. מה שנדרש הוא איורור אמיתי של כל הפגמים ושינוי הדרגתי. עלינו להבחין בין המצפון הכפייתי המתמקח לבין המצפון האמיתי של העצמי הגבוה, שעניינו הוא התפתחות האדם, הגשמת מטרות וחוק אישי. החוק האישי עולה בקנה אחד עם החוקים האלוהיים, אך מותאם לאיכויות, לחסרונות, להתפתחות ולצרכים של אדם מסוים.

החוק האלוהי הוא גמיש, ולא תמיד נמצא בקנה אחד עם מסגרות מוסריות נוקשות או כללים. החוק האלוהי מהותו בראש ובראשונה היא לא לפגוע באחרים. כשאדם מתפלל ושומע את קולו של המצפון האלוהי, הוא נרגע ומשוחרר. הקשר למצפון האלוהי נובע מרגשות עמוקים לעצמי שלכם ולכנות העצמית המלאה. המצפון הכפוי נוגע בתכסיס מושלם של התמקחות, המושתת על פחד וחולשה, ועל אי-רצון גאוותני לקבל את עצמיותו של האדם כמו שהוא כרגע. חוסר היכולת הבלתי נמנע לחיות על פי הציפיות של המצפון הכפייתי יוצר מעגל זדוני של בושה, ציפייה לעונש ורצון להיענש, נחיתות וצורך מוגבר להיות נאהבים ונערצים. כל רגשי הנחיתות מבוססים בסופו של דבר על מצפון כפייתי, ולא על ההצדקות שאליהן ריגשי הנחיתות מתחברים. כדי לפצות על נחיתות זו, אנו מבקשים ומחפשים אצל אחרים את האהבה שמעולם לא קיבלנו כילדים, בתקווה לספק את הכמיהה המתוסכלת ובו בזמן להוכיח את הערך האישי שלנו.

עכשיו אנחנו חוזרים למקום שבו התחילה המחזוריות, אלינו המשתוקקים לאהבה. אבל כאשר אנו מחפשים אהבה עם המניע שלנו לקבל יותר ממה שאנחנו נותנים, או כדי להוכיח משהו, מה שאנחנו מקבלים בחזרה אף פעם לא יספק אותנו. לכן המחזוריות לא מסתיימת אף פעם.

אנחנו צריכים להרשות לעצמנו לחוות את כל התפיסות, המסקנות והרגשות המרכיבים את הנקודות השונות במעגל הזדוני של אהבה לא בוגרת, ללא בושה, ולהשוות את כל זה למה שאנו יודעים שהוא אמיתי. זה יביא לשינוי הדרגתי, ויביא אותנו במגע עם הליבה המכוסה שלנו של חוכמה אשר תדריך אותנו על פי המצפון האלוהי.